

Edgar Quinet

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au simtit nevoia sa-si exprime sentimentele intr-un mod artistic, dand nastere unor creatii literare, care s-au numit folclor sau literatura populara. Aceste creatii exprima nu numai sensibilitatea si dragostea pentru frumos ale poporului roman, ci si intelepciunea sa, acumulata de-a lungul veacurilor.

Ele fac parte din specii diferite. Din genul liric amintim: doinele, cantecele, strigaturile; din cel epic: legendele, baladele si basmele, iar din cel dramatic: teatrul popular, irozii, plugusorul si capra.

In balade, cum ar fi: Toma Alimos, Miorita, Novac si corbul ni se povestesc faptele eroice ale unor haiduci, ale unor domnitori iubiti de popor ori ale unor eroi viteji, cum ar fi Gruia lui Novac.

In legende ca Monastirea Argesului ni se relateaza despre felul in care au fost inaltate diferite constructii, cum ar fi manastirea de la Curtea de Arges.

Basmele sunt creatii epice in proza, in care ni se infatiseaza intamplari reale, imbinat cu altele supranaturale, dovedind fantezia poporului, dorinta acestuia de izbanda a binelui, reprezentand modul de a explica anumite fenomene naturale, carora li se dadea o interpretare fantastica.

Principalele caracteristici ale creatiilor populare sunt: caracterul oral, caracterul colectiv, caracterul anonim, caracterul sincretic si caracterul traditional.

Prin caracter oral intelegem ca, la inceput, aceste productii nu au fost scrise, ci au circulat din gura in gura, pe cale orala. Evident ca, mai tarziu, unele au fost stranse in culegeri diferite, asa cum ar fi Poezii populare, de Vasile Alecsandri, sau Basmele romanilor, de Petre Ispirescu. Faptul ca bardul de la Mircesti si-a amestecat talentul cu cel al creatorilor anonimi nu a fost prea inspirat, deoarece noi dorim sa cunoastem creatiile folclorice autentice, adica asa cum le-a gandit poporul insusi.

Prin caracterul colectiv intelegem ca, la elaborarea acestor opere, au luat parte mai multi oameni, fiecare dintre ei adaugand ceea ce credea ca este mai frumos.

Caracterul anonim decurge din celelalte doua, determinat de faptul ca, circuland din gura in gura, la un moment dat, nu s-a mai cunoscut cine a fost primul creator, autorul lor devenind anonim, adica nementionat.

Caracterul sincretic presupune imbinarea mai multor forme de arta,, cum ar fi: recitarea, cantecul, mimica, dansul - ca in teatrul popular.

Caracterul traditional include anumite formule specifice de ex primare: formule de inceput: „A fost o data ca niciodata”; formule mediale: „si merse si merse, cum cuvantul din poveste inainte mult mai este”; formule finale: „si incalcat pe-o sa si va spusei povestea asa”...

Folclorul este o oglinda autentica a sufletului si aspiratiilor poporului, dovedind bogatia sa spirituala si expresiva.